

NEM HIVATALOS FORDÍTÁS

A Nemzetközi Polgári Védelmi Szervezet (ICDO) főtitkárának, Mr. Nawaf AL-SLEIBI, üzenete a 2013-as Nemzetközi Polgári Védelmi Nap alkalmából

2013. március 1.

"Polgári védelem és a civil társadalom felkészítése a katasztrófa kockázatok megelőzésére"

A Nemzetközi Polgári Védelmi Szervezet minden év március 1-én ünnepséget szervez a Nemzetközi Polgári Védelmi Nap alkalmából, melynek keretében egyúttal megemlékeznek a szervezet alapokmányának hatálybalépéséről is.

Összhangban a szervezet Irányító Bizottságának határozatával, melyet a 44. ülésen fogadtak el (Genf, 2011), az ICDO úgy határozott, hogy az idei ünnepség mottója a következő lesz: „Polgári védelem és a civil társadalom felkészítése a katasztrófa kockázatok megelőzésére”, megerősítve a civil társadalmi szervezetek fontos és központi szerepét a katasztrófák és válságok kezelésében, valamint az ezen eseményekre történő közös felkészülésben.

Az elmúlt években a világ tanúja volt számos különböző és összetett katasztrófának, kezdve a természeti és ember által okozott katasztrófáktól a humanitárius válságokig és polgárháborúig, melyek több százezer életet követeltek, milliókat kényszerítettek otthonuk elhagyására, valamint jelentős károkat okoztak az államok gazdaságának. Ma azt tapasztaljuk, hogy bizonyos területeken még a tisztességes élet minimális követelményei is hiányoznak.

Ez arra késztet, hogy elmondjam a polgári védelmi szervezetek nem álltak félre, sőt a lehető legjobban végezték feladatukat a nehézségek ellenére, beleértve a források, a szakértelem, az előzetes tervezés és a jó felkészültség hiányát.

Az ICDO kifejlesztett egy programot, mely a következő két fő elvre épül:

- I. képzés és felkészítés különböző szinteken
- II. a nemzeti polgári védelmi szolgálatok fejlődésének nyomon követése, mely az ICDO egyik legfontosabb feladata az alapokmánya szerint.

Tanulmányok és helyszíni tapasztalatok azt mutatják, hogy a polgári védelem és a veszélyhelyzeti szolgálatok, függetlenül erejüktől, a rendelkezésükre bocsátott forrásoktól és a gondos tervezéstől, egyedül nem tudják biztosítani a nemzet védelmét.

Mivel a globalizáció korában élünk, melyre a jelentős technológiai fejlesztések és a közösségek közötti kommunikáció jellemző, szükségessé vált a civil társadalmi szervezetek bevonása a katasztrófa kockázat csökkentésbe és felkészítésük a különböző típusú veszélyhelyzetekre.

Az emberek ősidők óta önként segítik egymást, függetlenül attól, hogy ez a magatartás a hagyományaikban gyökerezik, vagy tanult magatartásforma.

Elismerjük, hogy manapság valamennyi területen sokféle jótékonyági és humanitárius szervezet jött létre, speciális meggyőződésből, különleges célokkal, vagy más országokból származó tapasztalatok alapján.

Ezek a szervezetek, egyesületek a katasztrófákat követő segítségnyújtás céljából jöttek létre. Bizonyos esetekben a küldetések megszervezése és céljaik meghatározása gondot okozott a katasztrófa sújtotta ország jogi kereti között.

Tiszteletet és megbecsülést kell mutatnunk a civil társadalmi szervezetek irányába. Valójában az elmúlt két évben, ezek a szervezetek gondolkodás nélkül segítséget nyújtottak a katasztrófák és súlyos események által sújtott területeken szerte a világon, és gondját viselték a több százezer áldozatnak és menekültnek. Mindig támogatják a kormányzati szervek erőfeszítéseit a menekültek szenvedéseinek enyhítésében, különösen azokat, akik az események miatt arra kényszerültek, hogy mindent maguk mögött hagyjanak, és a szomszédos országokban keressenek menedéket. Ezek a szervezetek egységet alkotnak tekintet nélkül hitvallásukra, nemzetiségükre és szabályaikra.

Szeretném kifejezni köszönetemet e civil társadalmi szervezeteknek és szövetségeknek, azért a segítségért, amit olyan fejlődő országok menekültjeinek nyújtottak, mint például Szomália, Kenya, Mali, Szíria, Jordánia és ezen országok szomszédai.

Ezek a szervezetek és ügynökségek, melyek a katasztrófák és válságok kezelésére szakosodtak bizonyították hatékonyságukat és szakértelmüket. A menekülteknek, a sérülteknek, és a katasztrófa sújtotta embereknek korábban vagy jelenleg nyújtott segítség csodálatos érzés, mellyel enyhíthetjük szenvedésüket.

Ki kell kihasználnunk ezen szervezetek életképességét és felelősséggel tartozunk irántuk olyan módon, hogy megadjuk nekik azokat a képezéseket, amely lehetővé teszik számukra, hogy a polgári védelem és a veszélyhelyzeti szolgálatok támogatóiként dolgozzanak a lakosság tájékoztatása és felkészítése érdekében. A humanitárius szervezeteket katasztrófahelyzetben közvetítőnek kell tekinteni a polgárok és az állami hatóságok között, és együtt kell működnünk velük saját szakterületük és irányultságuk alapján. Ez csak képzésen keresztül és egy nemzeti hálózat létrehozásával érhető el, betartva a polgári védelemre vonatkozó törvényeket, szabályokat és stratégiákat, megelőzve ezáltal, hogy a kívánatostól eltérő célokat szolgáljanak. Komplex struktúrájuknak és belső szabályaiknak köszönhetően, a humanitárius szervezeteknek kihívást jelent tevékenységük egységesítése.

Elfogadhatatlan, ha ezek a szervezetek a szükséges vagy kívánatostól eltérő célok érdekében működnek együtt a polgári védelmi szervezetekkel. Tevékenységük értékelése a katasztrófa kockázat csökkentés kontextusában megerősíti azon szándékunkat, hogy támogatnunk kell őket ezen a területen. Valamennyi államban meghatározott keretek között kell dolgozniuk,

figyelembe véve az adott ország jogszabályait. Említést kell tenni a Tuniszi Nyilatkozatról, mely a Nemzetközi Önkéntes Konferencia (1999) keretében került kihirdetésre, és meghatározta a civil társadalom bevonásának formáit a katasztrófareagálásba, továbbá a Genfi Nyilatkozatról és az azt követő miniszteri konferenciáról (2000), mely szintén felszólította a résztvevőket arra, hogy a civil társadalmat fel kell készíteni a katasztrófareagálásra és be kell őket vonni a megelőzési programokba.

Felszólítom a polgári védelmi szervezeteket, valamint a veszélyhelyzeti szolgálatokat, hogy használják ki ezeket az ösztönzőket az önkéntesek toborzásában és a civil társadalom formálásában, különös tekintettel a jelenlegi gazdasági válság okozta mérsékelt nemzetközi együttműködési kedvre, amely nem csak a katasztrófareagálás során figyelhető meg, hanem a katasztrófa sújtotta területeken a normális életkörülmények helyreállításában is. Tekintettel arra, hogy a katasztrófák közvetlen hatást gyakorolnak az államok gazdaságára, a fejlődésre és az állampolgárok mindennapi életére, ezért jelenleg szorosan együttműködünk az ENSZ-szel és más nemzetközi szervezetekkel, valamint a karitatív és civil társadalmi szervezetekkel és szövetségekkel, annak érdekében, hogy egy hatékony együttműködési keretet hozzunk létre, és világos célokat határozzunk meg e szervezetek és szövetségek számára. Ez lehetővé teszi számukra, hogy megfelelően ellássák feladataikat ahelyett, hogy akadályozzák azt külső szemlélőként, irreális véleményekkel vagy célokkal. Felkérem a médiát, hogy minden lehetséges eszközzel segítse a polgári védelmet és a polgári védelmi szervezeteket, valamint a veszélyhelyzeti szolgálatokat a civil társadalom felkészítésében, továbbá, hogy hangsúlyozza ezen szervezetek terepen végzett tevékenységét és ennek költségeit. Sajnálatos módon szolgálatteljesítés közben számos kollégát elvesztettünk, továbbá voltak, akik megsérültek, nekik gyors felépülést kívánunk. Nem felejtjük el a szervezetek és szövetségek azon kollégáit és munkavállalóit, akik szolgálatteljesítés közben veszítették életüket, és láttak másokat megsérülni, miközben a világ különböző pontján kialakult katasztrófákra reagáltak.

Tekintettel ez évi ünnepségünk mottójának fontosságára és jelentőségére, reméljük, hogy ez a kezdeményezés jó irányba halad majd az önkéntesek toborzásával és a civil társadalom tudatosságának növelésével egy hosszútávon fenntartható program segítségével, így ugyanis hasznosíthatnánk az e szervezetekben rejlő emberi potenciált és megakadályozhatnánk, hogy eltűnjön, mint a füst az ünneplés végén. A civil szervezetek olyanok, mint egy vonat, utasokat szállítanak a társadalom különböző rétegeiből, gazdagokat és szegényeket, művelteket és írástudatlanokat, munkásokat és munkanélkülieket, a mezőgazdaságban és az iparban dolgozókat, fiatalokat és öregeket. Ez a kombináció, feltéve, hogy figyelmesen hallgatjuk, és biztosítjuk a megfelelő környezetet, egyszerűvé teszi az egyesülést a közös cél elérése érdekében, mely magában foglalja egy biztonságos közösség létrehozását, amely kész bármilyen típusú veszélyhelyzetre reagálni, valamint egy szolidaritása épülő közösség létrehozását, mely bizonyos országokban, melyeket nem kívánok megnevezni, megtalálható, mert az országok közötti szokásbeli, hagyománybeli és vallási különbségek minden államot arra szólítanak fel, hogy hozzanak létre egy civil társadalmi szolidaritási hálózatot, figyelembe véve az adott társadalom jellegzetességeit.

A civil társadalmi szervezetek globális hálózata egy olyan platformot képvisel, mely hangsúlyozza ezen szervezetek képességeit és kompetenciáit. Nem szeretnénk, ha ez a hálózat csak időszakosan működne, mert állandó és folyamatos működéssel biztonságosabb otthonok és közösségek építhetők.

Jövők biztonságának alapja a szolidaritás, a mozgósítás, az önkéntesek toborzása és a közösségi felkészültség.

Dolgozzunk a szolidaritás és a közösségi felkészültség jegyében egy szebb jövőért.

Genf, 2013.02.15

Nawaf Al-Sleibi
főtitkár
Nemzetközi Polgári Védelmi Szervezet